

Súd: Okresný súd Žiar nad Hronom
Spisová značka: 5Csp/134/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6417209547
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Kasanová
ECLI: ECLI:SK:OSZH:2018:6417209547.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žiar nad Hronom v konaní pred sudkyňou JUDr. Jarmilou Kasanovou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Žilina, Hodžova 11, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: N. L.P., P.. X.X.XXXX, X. E. A. Y., Č. A. Y. Č.. XXX, o žalobe na zaplatenie sumy 3.270,33 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 3.270,33 eur, úrok vo výške 153,17 eur, úroky z omeškania vo výške 1,73 eur, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatennej istiny vo výške 3.270,33 eur počítaný od 28.07.2017 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne z nezaplatených úrokov vo výške 153,17 eur počítaný od 28.07.2017 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Súd čo do zvyšku žalobu žalobcu z a m i e t a.

Súd žalobcovi p r i z n á v a voči žalovanej náhradu trov konania v pomere 100% trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal voči žalovanej zaplatenia istiny vo výške 3.270,33 €, úroku vo výške 153,17 €, úroku z omeškania vo výške 1,73 €, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatennej istiny 3.270,33 € od 28.7.2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov vo výške 153,17 € od 28.7.2017 do zaplatenia, úroku vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 3.270,33 € od 28.7.2017 do zaplatenia a nezaplatených poplatkov vo výške 3,90 €. Žalobu odôvodnil tým, že uzavrel so žalovanou dňa 24.3.2015 na Úverovú zmluvu č. XXXXXX, ktorej predmetom bolo poskytnutie peňažných prostriedkov vo výške 4.000 €. Žalovaná po vyčerpaní poskytnutého úveru porušila svoje zmluvné povinnosti, prestal uhrádzať jednotlivé splátky riadne a včas, a preto žalobca na základe Výzvy na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 27.7.2017 a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia Druhou upomienkou/opakovaným upozornením zo dňa 24.5.2017. Poukázal na to, že v zmysle čl.19 bod 19.8 VOP sa písomnosť banky považuje za doručенú tretím dňom po jej odoslaní prostredníctvom poštovného podniku. Nakoľko žalovaná dlh nespĺnila, nárok si voči nej uplatnil podaním žaloby na súd.

2. Žalovaná sa k veci písomne nevyjadrila. Na pojednávanie dňa 5.3.2018 sa dostavila, uviedla, že dlh nesplácala, pretože bola evidovaná na rade práce, výhrady k tvrdeniam žalobcu v žalobe nevzniesla, dlh je ochotná uhradiť.

3. Žalovaný svoju neúčasť na pojednávaní dňa 5.3.2018 ospravedlnil s poukazom na pracovnú zaneprázdnenosť ako aj as poukazom na hospodárnosť konania.

4.Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

5.Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

6.Podľa § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

7.Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

8.Podľa § 1 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon o spotrebiteľských úveroch“), v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, Tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

9.Podľa § 1 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

10.Podľa § 1 ods. 8 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

11.Podľa § 2 písm. a), b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12.Podľa § 9 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

13.Podľa § 497 Obchodného zákonníka, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14.V prejednávanej veci súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žaloba žalobcu je sčasti dôvodná.

15.Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že žalobca ako veriteľ uzavrel so žalovanou ako dlžníkom dňa 24.3.201 Zmluvu o úvere č.XXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej poskytol žalovanej bezúčelový úver vo výške 4.000 € s ročnou úrokovou sadzbou 15,9 % s tým, že žalovaná sa zaviazala zaplatiť celkom sumu 6.901,52 € v 84 mesačných splátkach po 79,78 €. Priemerná hodnota RPMN bola v zmluve určená vo výške 16,16 %, RPMN 19,5 %. Termín splatnosti úveru bol 23.3.2022.

Splatnosť prvej splátky bola 23.4.2015. Splatnosť splátok mesačne k 23. dňu kalendárneho mesiaca. Vzhľadom na to, že žalovaná si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas neplnila, žalobca úver zosplatnil listom zo dňa 27.7.2017 a vyzval žalovanú na úhradu dlhu. Žalovaná uvedené skutočnosti nerozporovala.

16. Na základe uvedeného mal súd preukázanú existenciu záväzkového právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovanou.

17. I keď sporná zmluva o úvere predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), je zrejmé, že predmetná zmluva je súčasne spotrebiteľskou zmluvou a na žalovanú je potrebné hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti a žalobca poskytol úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka). Podľa názoru súdu uvedený záver vyplýva zo skutočnosti, že tzv. spotrebiteľské zmluvy (i keď sú upravené v Občianskom zákonníku) nepredstavujú osobitný zmluvný typ aplikovateľný len na občianskoprávne vzťahy, naopak príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka je potrebné aplikovať na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ bez ohľadu na to, či ide o občianskoprávny alebo obchodnoprávny vzťah (vyplýva to najmä z toho, že ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách sú systematicky zaradené vo všeobecnej časti Občianskeho zákonníka, a teda nepredstavujú osobitný zmluvný typ zo záväzkovej časti). Preto na právny vzťah žalobcu a žalovanej založený zmluvou o úvere aplikoval súd ustanovenia Občianskeho zákonníka (týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv). Ustanovenie § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia predmetnej zmluvy) je potrebné vykladať v súlade s obsahom smernice 93/13/EHS v zmysle princípu tzv. nepriameho účinku smernice, podľa ktorého súd je povinný vykladať vnútroštátne právo v súlade s cieľmi, ktoré boli sledované touto smernicou - táto sa nevzťahuje len na zmluvy podľa Občianskeho zákonníka (ako to vyplýva z uvedeného § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka), ale na všetky zmluvy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ. Uzavretú zmluvu súd zároveň podriadil aj pod právny režim zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia spornej zmluvy, nakoľko spotrebiteľským úverom sa na účely tohto zákona považuje (o.i.) aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme úveru (§ 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o predmetnú zmluvu, žalovaná má s poukazom na § 2 písm. a) citovaného zákona postavenie spotrebiteľa, keďže spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a žalobca má s poukazom na § 2 písm. b) citovaného zákona postavenie veriteľa, keďže do právneho vzťahu so žalovanou vstupoval ako právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

18. Vyhodnotením vykonaných dôkazov súd dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere tak, ako tieto určuje ustanovenie § 9 ods. 1, 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

19. Vzhľadom na to, že žalovaná si svoje povinnosti vyplývajúce zo zmluvy o úvere neplnila riadne a včas, vzniklo žalobcovi právo na zaplatenie istiny vo výške 3.270,33 €, nakoľko žalovaná do dňa zosplatnenia zaplatila na istinu sumu 729,67 € (poskytnutý úver vo výške 4.000 € mínus úhrada na istinu 729,67 €), vzniklo mu právo na zaplatenie úrokov vo výške 153,17 €, ktoré predstavujú dohodnutý úrok v zmysle zmluvy, ktorý bola žalovaná povinná splatiť v rámci anuitných splátok poskytnutého veru do predčasného zosplatnenia, pri úrokovej sadzbe 15,90 % ročne, ako aj povinnosť zaplatiť úroky z omeškania vo výške 1,73 €, pretože každá omeškaná splátka je odo dňa nasledujúceho po jej splatnosti úročená aj úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne v zmysle ustanovení zmluvy. Žalobcovi vzniklo právo ja na zaplatenie poplatkov za poistenie schopnosti splácať úver vo výške 3,90 € (bod 1.2 Zmluvy, čl.8 Obchodných podmienok).

20. Nakoľko žalovaná je v omeškani s plnením peňažného dlhu, prisúdil súd žalobcovi aj úrok z omeškania (§ 517 ods.2 OZ). Pri rozhodovaní o uplatnenom úroku z omeškania sa súd riadil právnou úpravou úrokov z omeškania obsiahnutou v § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb. (ďalej len „nariadenie“) v znení účinnom od 01.02.2013, keďže záväzkový vzťah medzi stranami sporu vznikol po tomto dátume. Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov

vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

21. Žalovaná je v omeškaní s plnením peňažného dlhu, preto súd prisúdil žalobcovi aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z priznanej nezaplatennej istiny vo výške 3.270,33 € a nezaplatených úrokov vo výške 153,17 € od 28.7.2017 (deň nasledujúci po zosplatnení úveru) do zaplatenia.

22. Žalobca sa v spore domáhal zaplatenia od žalovanej aj zmluvných úrokov vo výške 15,90 % ročne z nezaplatennej istiny vo výške 3.270,33 € od 28.7.2017, čiže počnúc dňom nasledujúcim po zosplatnení úveru do zaplatenia. Súd žalobcovi zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru nepriznal. V tejto časti súd žalobu žalobcu zamietol. Súd je toho názoru, že žalobcovi zmluvné úroky po zosplatnení úveru už nepatria. Súd poukazuje na súdnu prax týkajúcu sa tejto otázky a to na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 4 Obo 143/98, Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 476/2012, z ktorých vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťaženiu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. Žalovaná ako dlžníčka, bola povinná na základe uzavretej zmluvy platiť z poskytnutých peňažných prostriedkov úroky, tieto úroky boli splatné mesačne. Úroky sú peňažným plnením a dôsledkom omeškania s ich platením je povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania. (rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 15Co/52/2016 zo dňa 10.5.2017). Zmluvný úrok je odplatom (cenou) za poskytnutie finančných prostriedkov a tvorí tak ekonomickú podstatu poskytovania finančných prostriedkov ako podnikateľskej činnosti veriteľa. Dlžník je povinný platiť zmluvný úrok vo vzťahu k jednotlivej splátke až do času jej riadneho splatenia, preto, v prípade straty nároku na zaplatenie úveru v splátkach, teda v prípade, ak dôjde k zosplatneniu úveru, takáto povinnosť- platiť úrok z úveru aj po zosplatnení, zaniká (rozhodnutie Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 16Co/255/2017 zo dňa 21.12.2017). Totožný právny názor bol vyslovený aj inými súdnymi rozhodnutiami (rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 6Co/190/2014 zo dňa 30.6.2015, rozsudky Krajského súdu Banská Bystrica sp.zn. 12Co/409/20178 zo dňa 18.1.2018, sp.z.n 15Co/296/2016 zo dňa 8.11.2017).

23. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

24. Žalobca bol v konaní úspešný, neúspech mal len v nepatrnnej časti (zmluvných úrokov po zosplatnení úveru), preto mu súd priznal náhradu trov konania v pomere 100 % trov konania. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods.2 CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Toto právo nemajú účastníci, ktorí sa ho vzdali písomne do zápisnice súdu.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo ukladá právoplatné a vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (exekučný poriadok). Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (zákon č. 233/1995 Z.z.).